



Linast kleiti kaunistab Hiiu pits, mida iseloomustab ühe pikirea kampa heegeldamine ja silmade n-ö tagantvõtmine, mis tekitab pitside paremale poole teatud reljeefsuse. Sellist tehnikat on kutsutud ka viktoriaanlikuks heegeldamiseks. Eriti iseloomulikud olid sellised pitsid Pühalepa kihelkonna rahvariitele.

Helkurkätist kantakse ülerõiva käisel.

“Käsitööga tööle”

Eesti Käsitöö Maja galeriis Tallinnas (Pikk 22) sai vaadata näitust “Käsitööga tööle” II.

Tartu Ülikooli Viljandi kultuuriakadeemia projekt “Käsitööga tööle” käivitus 2009. aasta sügisest ja jagunes kaheks osaks. Ettevõtmise mõte oli aidata töötuid käsitöökajajaid, lisaks olid sihtgrupis lastega kodus olevad vanemad. Tootearenduse ja ettevõtluse koolitused viidi läbi kuues Eesti piirkonnas, mille keskusteks olid Kärkla, Pärnu, Rakvere, Tartu, Viljandi ja Võru.

Osalejad said uusi teadmisi kohalikust käsitööst kui loomemajanduse ühest valdkonnast ja võimaluse täiendada oma tootearenduse alaseid oskusi. Eesmärk oli ka aidata ette valmistada potentsiaalseid kohalikke väikeettevõtjaid.

Ilusat käsitööd on tore vaadata ja

enamasti ei mõeldagi sellele, kuidas kõik alguse on saanud.

Oma karude saamisloost jutustab Evelin Rikman: “Päris oma kaisukaru mul lapsepõlves ei olnud. Lemmikuid oli igasuguseid, kuid sellist ainsat ja kõige kallimat sõpra ei olnud. Küll valdas mind juba lapsena huvi nukuvälimistamise vastu. Kui vanaema töö oli, meisterdasin vanaisaga kodus olles kaltsunukke, mida siis õhtul oli hea vanaemale ette näidata. Ega ma nendega suurt ei mänginud, suurem oli just valmistamisrõõm.

Minu meisterdatud karudest ei saanud kaisukarusid, vaid nad kujunesid pigem sõbraks, kes sind riulil istudes ja diivanil lõsutades oma siiraste silmadega vaatavad ning sulle ja su tegemistele kaasa elavad. Kui tahad temalt midagi küsida, vaata talle otsa ja saad vastuse. Kui tahad rõõmu jagada, siis karu lustib koos sinuga. Kui on raske ja vajad sõpra, võta ta sülle, silita ta pehmet karupead ja leiad oma muredele vastuse. Kui sul ei olnud lapsepõlves oma kaisukaru, siis võib minu karu olla sinu saatjaks, kaitsjaks, sõbraks ja seltsiliseks.”

Igal näitusel kujunevad oma lemmikud, mis juba sisenemisel pilku püüavad. Nii läks ka sel korral, kui olin eestlasliku norimistuhina ukse taha jätnud ja rahuloluga tõdenud,

Anneli Tissari abil on pitsu saanud uue elu – selga pehme polstri ja kaunid tekstiilid.

Üks osa tekstiilist on inspireeritud Kärkla vabriku aegsetest, ainult Hiiu maale omastest kaleviriba-dest põimitud põrandavaipadest. Linase kattega pitsu muster on pärit Soera talumuuseumi viimase perenaise tikitud seinavaibalt.

